

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 291/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom, Štúrova 43, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 7 C 48/2017-595 z 27. decembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 C 48/2017-595 z 27. decembra 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Domáha sa tiež priznania finančného zadosťučinenia 1 000 eur a náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručенou okresnému súdu 1. augusta 2017 domáhal zaplata 87 551,23 eur s príslušenstvom. Okresný súd rozsudkom č. k. 7 C 48/2017-239 z 30. januára 2019 žalobu zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti výroku uvedeného rozsudku o trovách konania podal žalovaný včas odvolanie. Sťažovateľ podal proti prvoinštančnému rozsudku včas odvolanie v celom rozsahu.

3. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 5 Co 166/2019-327 zo 17. septembra 2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa veci samej potvrdil a v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2 Cdo 68/2020 z 29. júna 2021 dovolanie sťažovateľa odmietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Okresný súd uznesením č. k. 7 C 48/2017-545 z 21. júla 2022 uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 5 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 8 242,17 eur.

5. Proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2022 vydanému vyšším súdnym úradníkom podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú okresný súd napadnutým uznesením zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ zastáva názor, že v jeho právnej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku, keďže žalovaný podľa neho nekonal dobromyseľne, teda okresný súd mal prihliadnúť aj na povahu a okolnosti tohto konkrétneho sporu a dôvody podania žaloby sťažovateľom.

7. Napadnuté uznesenie predstavuje pre sťažovateľa neprimeranú tvrdosť, keďže sa domáhal len svojho nároku „na finančné vyrovnanie obmedzovania jeho majetku, ktoré nespôsobil, s ktorým nesúhlasil a ktoré mu bolo mocensky štátom nanútené“.

8. Sťažovateľ považuje za nespravodlivé, aby napriek uvedeným skutočnostiam týkajúcim sa dôvodov na podanie žaloby bol povinný platiť náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia žalovanému, ktorý spôsobil takýto nezákonný stav.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. S prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nespĺnenia zákonom ustanovených náležitostí.

12. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Inak povedané, ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

13. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatná najmä požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, a to požiadavka relevantnej ústavnoprávnej argumentácie (konkrétne skutkové a právne dôvody) vo vzťahu k rozhodnutiu okresného súdu, ktorého zrušenia sa domáha v petite, ako aj § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom.

14. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa v jej petite domáha ochrany označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, pričom ale úplne absentuje relevantná právna argumentácia vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktorým bolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania (pozostávajúcich z trov konania a trov právneho zastúpenia žalovaného), okrem iného i z dôvodu, že argumentácia sťažovateľa uplatnená v sťažnosti bola relevantná výlučne v súvislosti s rozhodovaním o samotnom nároku na náhradu trov konania, nie o jeho výške. To isté platí o argumentácii sťažovateľa uplatnenej v ústavnej sťažnosti, pričom z jej obsahu nemožno ani len vyvodiť konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho označených práv napadnutým uznesením. Ústavný súd konštatuje, že argumentácia uplatnená v ústavnej sťažnosti mohla byť relevantná vo vzťahu

k rozhodovaniu všeobecných súdov o nároku na náhradu trov konania v právnej veci sťažovateľa, ktoré však vzhľadom na petit nie sú predmetom prieskumu ústavného súdu.

15. Ústavný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom, ktorý je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v súvislosti s tým naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

16. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale týka sa jej odôvodnenia, ako esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nevyzýval na odstránenie jej nedostatkov (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 233/2021, II. ÚS 270/2021).

17. Na základe už uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

18. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa v nej uplatnenými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu